Doğan Kardeş

Sayı : 55 | 13 Kasım 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
KARA GEMİ

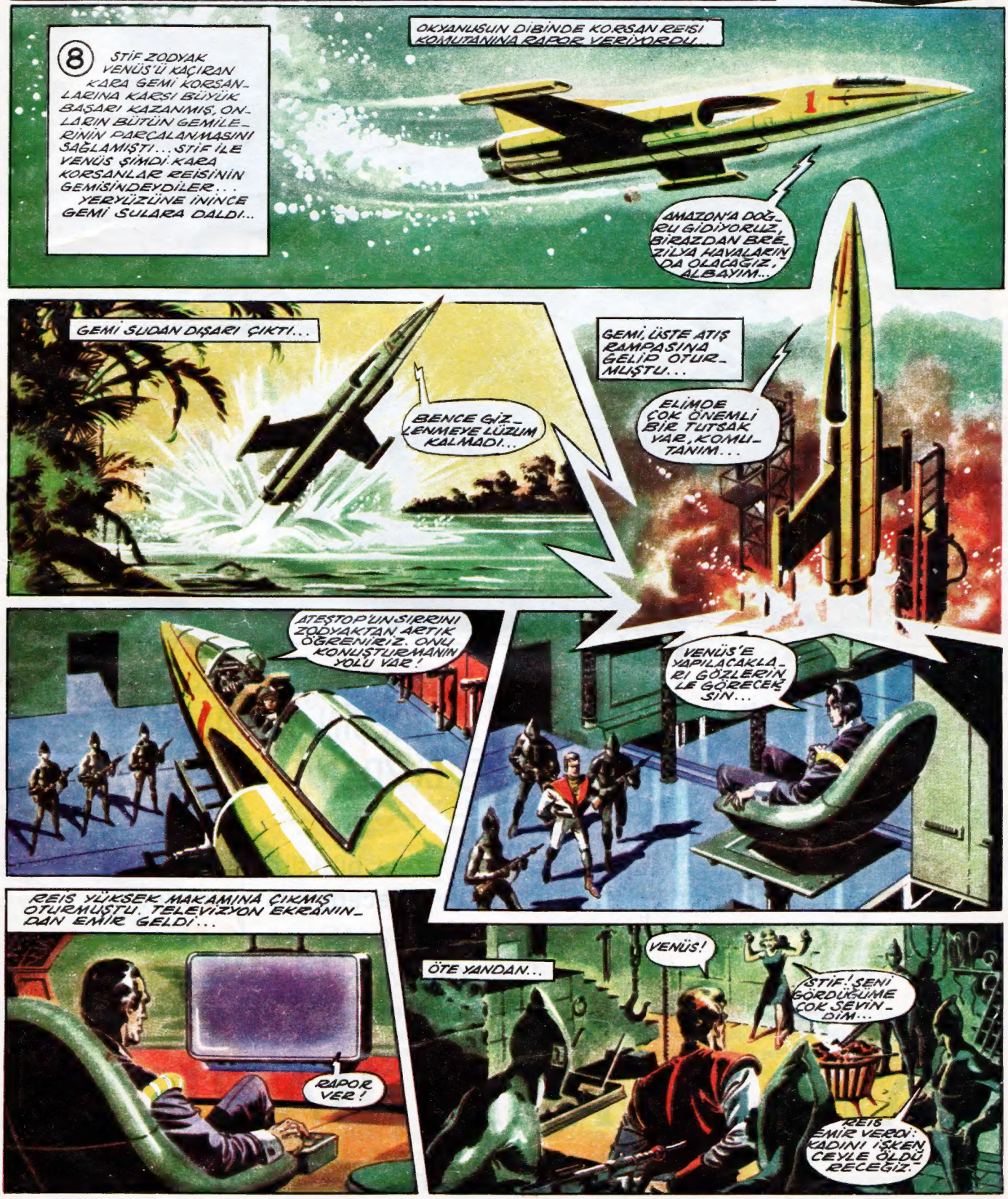

(Devamı son sayfada)

1967 de
YAPI ve KREDİ
BANKASI
tasarruf mevduatı
sahiplerine

7.5
MİLYON
LİRA

tutarında ikramiyeler
dağıtıyor

İKRAMİYELİ
Aile
CÜZDANI
YAPI ve KREDİ BANKASI

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ
AİLE CÜZDANI VAR MI ?

Küçük yaşta biriktirilen para bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Para biriktirmek için en güzel yol
Yapı ve Kredi Bankası
İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

M 827

(MORAN — 2191) — 60

❷ Doğan Kardeş

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

13 Kasım 1967
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 22 Cilt: 3
Sayı: 617-55

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel. : 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

"DÜNYA ÇOCUK KİTAPLARI HAFTASI„ NIN ARDINDAN

Sevgili kardeşler;

«Dünya Çocuk Kitapları Haftası» bizde ve dünyanın yirmi beş medenî ülkesinde, geçtiğimiz 31 Ekim - 6 Kasım tarihleri arasında kutlandı. Bu münasebetle okullarda, kitaplıklarda ve diğer kültür kurumlarında toplantılar düzenlendi, çocuklara kitabın değer ve önemini anlatan konuşmalar yapıldı, çocuk yayınlarını tanıtan sergiler açıldı. Bu sergilerden bazılarına Doğan Kardeş de katıldı.

Sevgili kardeşler;

Hepimizin bildiği gibi, Doğan Kardeş Yayınları tam yirmi iki yıldır Türk çocuklarının bilgilerini artırmak, düşüncelerini geliştirmek ve görgülerini yükseltmek için çaba harcamaktadır. Yukardaki fotoğraf, bu gerçekten boşa gitmeyen emeğin canlı bir örneğini gösteriyor. Bursa'nın Yenişehir ilçesindeki çocuk kitaplığında, kardeşlerimiz, Doğan Kardeş Yayınları'nı okuyorlar...

BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI SONUÇLARI

Doğan Kardeş'in **«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI» kardeş**lerimizin büyük ilgisiyle karşılandı. Yarışmaya binlerce kardeşimiz katıldı. Bu ilgi bizim için çok sevindirici bir olay. Ancak, üzüldüğümüz bir taraf da var. Bu sayımızdaki Okuyucu Köşesi'nde açıkladığımız yarışma sonuçlarına bakınca göreceksiniz ki, ilk üç dereceyi alan kardeşlerimizin üçü ve mansiyon kazanan altı kardeşimizin dördü kız. Bunun da nedeni, erkeklerin kızlar kadar işi ciddiye almamaları, kendilerine fazla güvenmeleri ve yarışma başında tavsiye ettiğimiz gibi yaşadıkları gerçek olaylara, duygulara ve düşüncelere dayanarak yazmamaları olsa gerek. Sonuç olarak şiirde kızlar erkekleri açık farkla yendi. Aferin kızlara!..

KİTAPLIĞI OLMAYAN KARDEŞLER!

Doğan Kardeş'in en güzel kitaplarını yüzde 20 indirimle alabilirsiniz! Dergimizin son sayfasında yayımlanan «İNDİRİMLİ KİTAP KUPONLARI» nın tanesi 20 kuruş yerine geçmektedir. Diyelim ki Doğan Kardeş Yayınları arasında çıkan «GUNDULA» adlı kitaptan edinmek istiyorsunuz. Bu kitabın üzerinde yazılı fiatı 10 liradır. İndirimli fiatı ise 8 liradır. Aradaki 2 liralık farkı 10 tane 20 kuruşluk kuponla ödeyeceksiniz.

UNUTMAYINIZ!

Doğan Kardeş kitapları, yurdumuzda ve bütün dünyada çocuklar için yayımlanmış en güzel eserlerdir. Doğan Kardeş kitaplarının tam listesini 17. sayfamızda bulacaksınız.

Futbol Yıldızı Köpek

Futbol Yıldızı Cornichon uğrunda yüzlerce polisin seferber olduğu ünlü kupayı bularak 25.000 liralık ikramiyeyi aldı.

Resimde gördüğünüz köpeğin adı «CORNICHON»! Türkçede «salatalık» anlamına geliyor... Herhalde cins bir köpek olmadığı için kendisine böyle çirkin bir ad koymuşlar. Ne var ki Cornichon, değme cins köpeklerin ulaşamıyacağı bir şöhrete ve kazanca kavuşmuş bulunuyor. Bakın, nasıl:

Cornichon her şeyden önce bir futfol hastası ve ustası. Kalecilik de dahil, bütün mevkilerde oynayabiliyor. Bu, onun hünerlerinden bir tanesi.

Cornichon'u asıl meşhur eden olay şu: Dünya Futbol Şampiyonası'na ait, 3,600 kg. ağırlığında, 31 sm. boyunda, 5000 İngiliz lirası değerindeki som altından bir kupa, Londra'da, sergilenmekte olduğu bir salondan güpegündüz çalınıyor. Haftalarca süren aramalara rağmen ne kupa, ne de hırsız bulunamıyor... Tabiî, Scotland Yard polisi çok zor durumda kalıyor. Yetkili makamlar ve basın ateş püskürüyor...

İşte böyle bir zamanda bizim «Salatalık» imdada yetişti. Futbol sahalarının melez yıldızı bir gün çayırda top oynarken, ayağı, kâğıda sarılmış sert bir nesneye dokunmuş... Bu, uğrunda yüzlerce polisin seferber olduğu ünlü kupaydı!

Şimdi Cornichon'un sahibi David Corbert, köpeği sayesinde 1000 İngiliz lirası ikramiye aldıktan başka, bir film şirketinden de 25 İngiliz lirası yevmiye kazanıyor...

Kafa vuruyor...

Top sürüyor...

DOĞAN KARDEŞ'İN 1001 HEDİYE

kampanyasına katılabilmek için son gün

15 KASIM 1967 ÇARŞAMBA

Kuponları göndereceğiniz zarfın arkasına isim ve soyadınızla birlikte açık adresinizi de yazmayı unutmayınız.

Topu bloke ediyor...

Topu marke ediyor. ...

Poz veriyor...

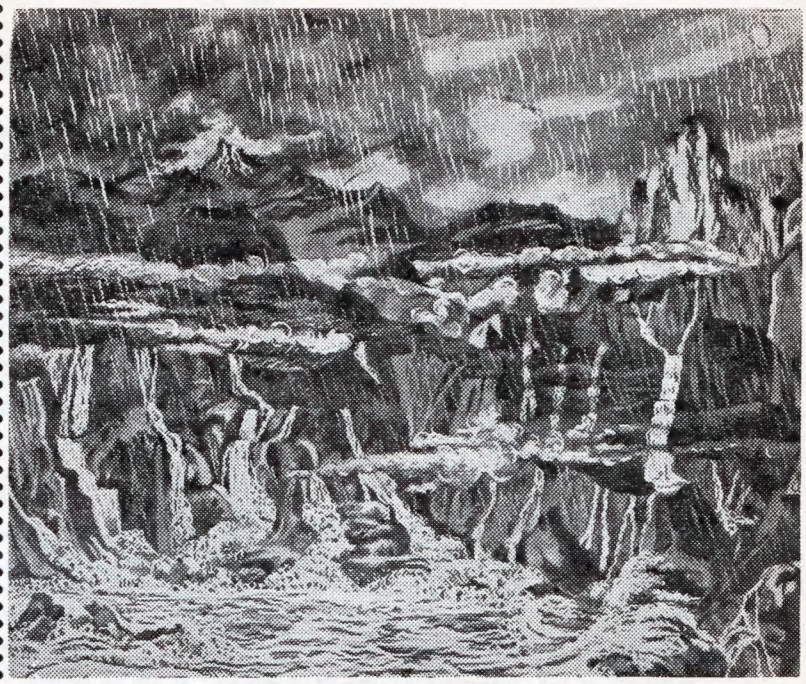

Bundan yüzbinlerce yıl önce, yeryüzüne yağan korkunç yağmurların doğurduğu tufanlar, bugünkü denizlerin kaynağı oldu.

DENİZLER NASIL DOĞDU?

Bilginlerin söylediklerine göre, çok eski çağlarda denizler yoktu. Dünyamız, her yerinden dumanlar tüten, erimiş bir kaya parçasıydı.

Bu ateşten küre, uzayda korkunç bir hızla dönüyor ve bir yandan da yavaş yavaş soğuyordu. Böylece uzun bir süre geçtikten sonra, kürenin üzeri ince bir kabuk tuttu. Zaman zaman, bu kabuğun çatlak yerlerinden erimiş kaya blokları fırlıyor, alevler fışkırıyor, gaz bulutları yükseliyordu. Kabuğun daha kalın olduğu bölümlerde ise, kürenin içindeki yanan gazların ve lâvların basıncı, yanardağlar biçiminde patlak vermekte idi.

Çok yükseklere kadar çıkan buharlar, soğuk ortamlarda soğuyarak yoğunlaşıyor ve korkunç yağışlar halinde küremize iniyordu. Yağışların ateşten küremize inmesiyle buharlaşması bir oluyordu. Büyük ve ağır bulutlar atmosferi dolduruyor ve sonra yeniden, yeryüzünü tufana boğuyorlardı. Bu böyle binlerce yıl sürdü. Küremiz gitgide soğuyup katılaştı. Bu arada bütün boşluklar, milyarlarca ton suyla dolmuştu. Vâdiler, ovalar, hattâ dağların bir kısmı sulara gömüldü. Böylece, bildiğimiz uçsuz bucaksız okyanuslar doğdu.

Çok uzun bir süre sonra, ağır ve yoğun bulutlar aralanarak güneş yüzünü gösterdi. Onun yakıcı ışınlarının etkisiyle sular yeniden buharlaştı ve büyük kara parçaları yüze çıktı. Göz açtırmayan büyük rüzgârlar, buharlaşan suların meydana getirdiği koca koca bulut yığınlarını önlerine katarak kovaladılar. Taşmış olan akarsuların ve göllerin suları denizlere boşaldı. Yağışlar daha ölçülü ve düzenli olarak devam etti. Yaşadığımız çağa gelinceye kadar, yeryüzü, daha böyle nice değişmeler gördü geçirdi. Bugün, Pasifik Okyanusu, Atlas ve Hint okyanusları ve diğer iç denizler, dünyamızın dörtte üçünü kaplamaktadır.

Yine bilginlerin söylediklerine göre, okyanuslar değişmeye devam edecekler, güneşin dünyamıza yakınlığı yüzünden hiçbir zaman yok olmıyacaklardır. Çünkü güneş var oldukça, yeryüzündeki suların bir bölümünü buharlaştıracak, buhar kitleleri de yeniden, yağış biçiminde yeryüzüne dönecek ve bu sonsuzluğa kadar böyle sürecektir. Yoksa, yeryüzü kupkuru bir toz kitlesi kesilir ve içinde tek canlı barınamazdı.

AKDENİZ

YOLCULUĞUN SONU YAKLAŞIYORDU... ŞAHİN REİS, ZOR GÖREVİNİ DÜŞÜNÜYOR PLÂNLAR KURUYORDU Kİ, BİR SES ONU KENDİNE GETİRDİ..
BAK SEN, YİĞİTİMİZ BURADAYMIŞ!

BU FIRTINADA KURTARDIĞI ADAMDI...
KUSURA BAKMA DELİKANLI... O GÜRÜLTÜDE SANA TEŞEKKÜR ETMEYİ UNUTTUM... HAYATIMI KURTARDIN...
ŞANSINIZ VARMIŞ!

TRABLUSTA MI OTURUYORSUNUZ?
EVET... TRABLUS'UN EŞRAFINDANIM... SİZ DE ORAYA GİDİYORSUNUZ GALİBA!
ÖZCAN ERALP

EVİME BEKLERİM, MUTLAKA GEL... ADIM ABDÜL... TRABLUSTA HERKES TANIR BENİ. HADİ ŞİMDİLİK HOŞÇA KAL...
GÜLEGÜLE ABDÜL!

NİHAYET TRABLUSA GELMİŞLERDİ. KADIRGA LİMANA YANAŞIP DEMİR ATTI...

ŞAHİN

3 TRABLUS'TA AYAKLANAN EL MEHDİ ADINDA BİR ASİ OSMANLI VALİSİ RÜSTEM PAŞA'YI ESİR ALIP SULTANLIĞINI İLÂN EDER. DEVRİN PADİŞAHI KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN ŞAHİN REİSİ HUZURUNA ÇAĞIRIR, ONDAN GİZLİCE TRABLUS'A GİTMESİNİ İSTER. ŞAHİN REİS BİR KADIRGA İLE YOLA ÇIKAR. YOLDA BİR ADAMI DENİZE DÜŞERKEN KURTARIR.

AKIL HASTANESİNDE

Akıl hastanesinin avlusuna bir direk dikmişlerdi. Neden olduğunu kimse bilmemekteydi. Hastanın biri buraya tırmanmaya karar verdi. İkinci günü yanına kalem ve kâğıt alarak tırmandı. Artık hergün aynı saatte direğe tırmanmayı adet edindi.

Bir gün akıl hastanesi baştabibi bu hasta orada ne arıyor diye merakla direğe tırmandı. Direğin tepesindeki kâğıtta şöyle yazıyordu: «DİREĞİN SONU.»

KÖTÜSÜ NEYMİŞ?

Uğur sınavdan çıkıp eve gelince doğruca babasının yanına koştu:

— «Babacığım, sana bir iyi ve bir de kötü haberim var. Hangisini söyliyeyim istersin?»

— «İyisini»

— «Sınıfını geçtim.»

— «Peki kötüsü neydi?»

— «Doğru olmadığı».

BİR JAPON MASALI

AYDAKİ TAVŞAN

Derleyen: **Ülker SOKOLLU KÖKSAL**

Ay'da yaşıyan ihtiyar bir adam bir gün dünyaya bakıyormuş. Kocaman bir ormanda bir tavşan, bir tilki ve bir maymunun kardeş kardeş yaşadıklarını görmüş. Kendi kendine:

— «Bakalım bu üç hayvandan hangisi daha çok iyilik yapmayı seviyor,» demiş. «Dünya'ya inip göreyim.»

Dilenci kılığına girmiş. Ormana inmiş. Tavşan, tilki ve maymunun birlikte yaşadıkları yere gidip:

— «Çok acıktım. Bana verilecek yiyeceğiniz var mı?» demiş.

Üçü birden:

— «Zavallı ihtiyar,» demişler. «Yiyeceğimiz yok ama biraz bekle hemen bulup getirelim.»

Üçü de ormana dalıp ihtiyara yiyecek bulmaya gitmişler.

Maymun kucağı bir sürü meyvayla dolu dönmüş. Tilki de ağzında bir balıkla çıkagelmiş. Tavşan ise getirecek birşey bulamadığından eli boş dönmüş.

— «Şimdi ben ne yapacağım», diye ağlarken aklına birşey gelmiş.

— «Bay Maymun,» demiş, «bana biraz odun toplar mısın?»

Sonra tilkiye dönmüş:

— Bay Tilki bana toplanan odunlarla bir ateş yakar mısınız?» demiş.

İkisi de tavşanın istediği şeyleri yapmışlar. Ateş iyice yanınca tavşan ihtiyar dilenciye:

— «Size verecek bir şey bulamadım. Kendimi ateşe atacağım. İyice pişince beni alıp yersiniz,» demiş.

Tavşan tam ateşe atlıyacağı sırada dilenci eski kılığına dönmüş ve:

— «Anladım ki iyilik yapmayı çok seviyorsun. Ama başkalarına iyilik yapmayı tasarlarken kendine zarar vermemeliydin,» demiş. Hepsinden daha iyiliksever olduğun için seni evime götüreceğim.»

Sonra tavşanı kucaklamış ve aya doğru yola çıkmış.

Ay'ın çok parlak olduğu geceler bakılırsa yıllar önce oraya giden tavşan görülebilir derler.

7 YANLIŞ

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Birinci köpeğin kırmı farklı çizilmiş ve (2) sağ kulağının ucu gösterilmiş. 3) Üçüncü köpeğin sağ ayağının ucu gösterilmiş, (4) kuyruğu farklı çizilmiş ve (5) çenesi gösterilmiş. 6) Sondan bir evvelki köpeğin ön ayağı çizilmiş. 7) Beşinci köpeğin gögsü farklı.

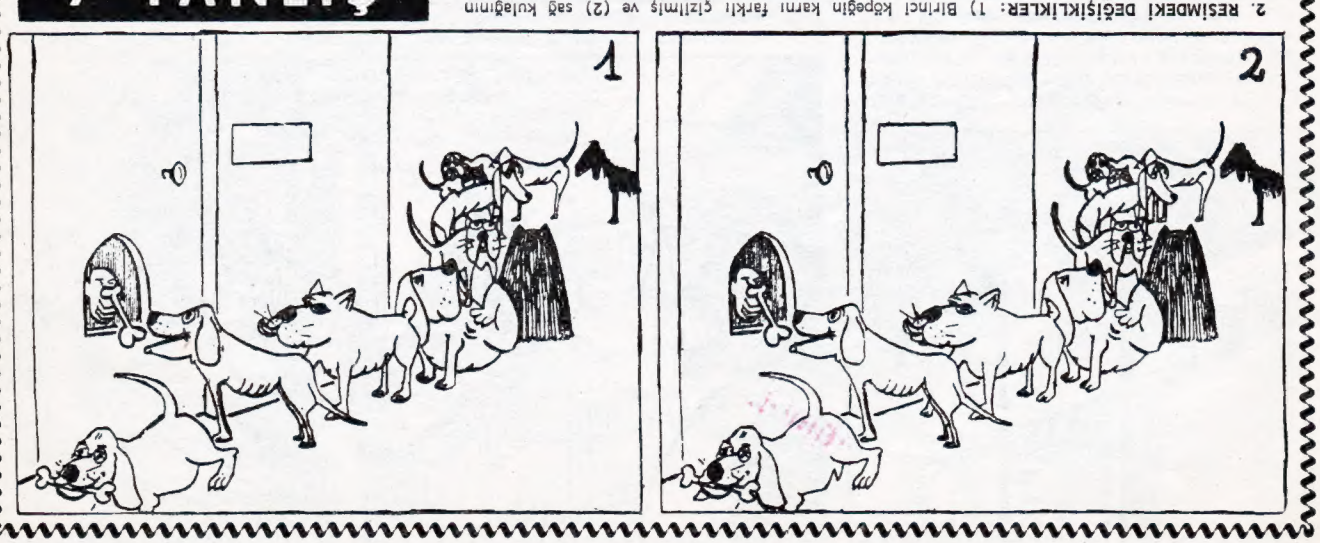

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

9-3

by R. Dirks

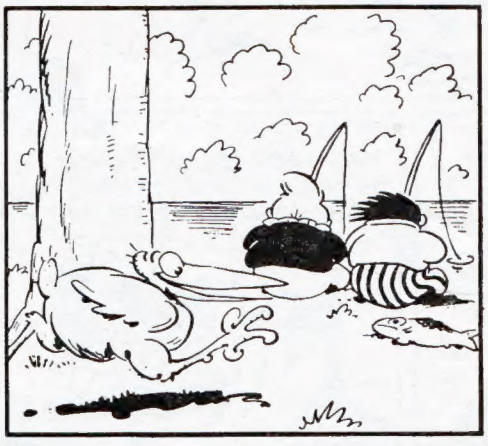

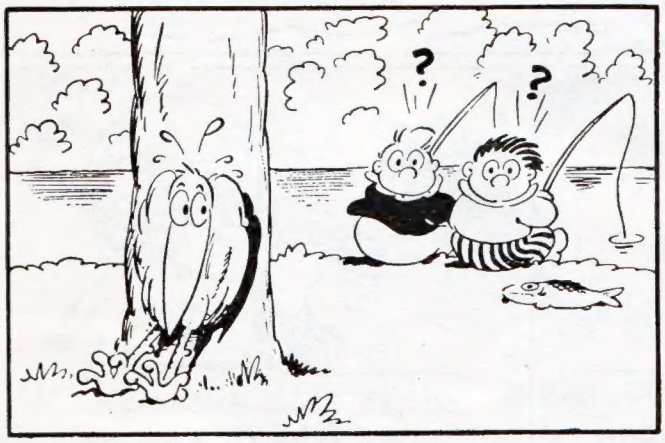

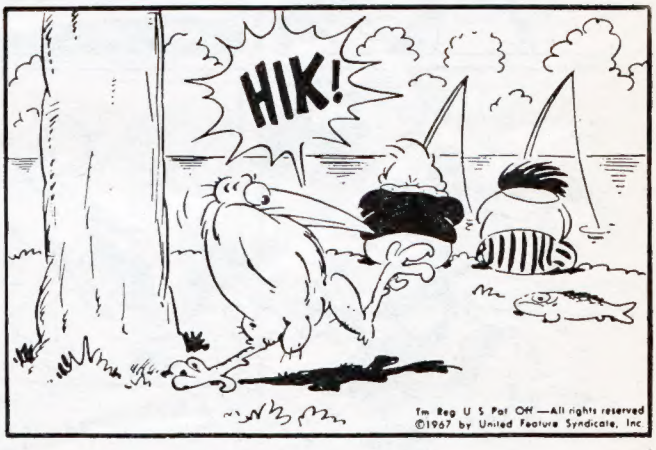

Tm Reg U S Pat Off—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc

NASREDDİN

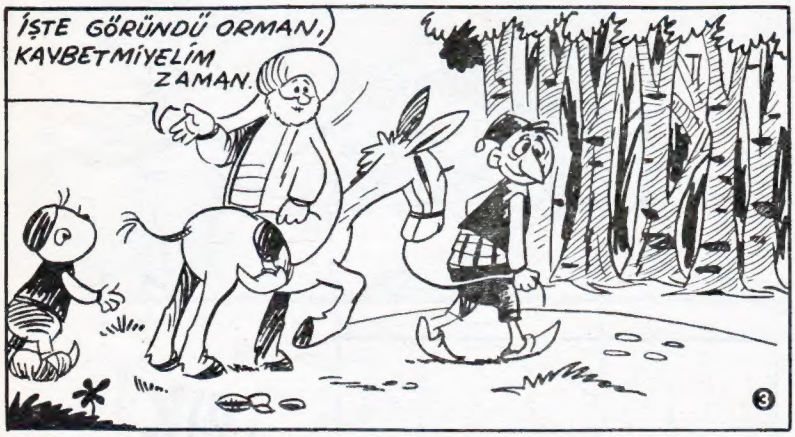
İŞTE GÖRÜNDÜ ORMAN, KAYBETMİYELİM ZAMAN.
3

SÖZÜMÜ DİNLE İBİŞ. BU ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞ! KÖRDE AĞAÇ KESİLMEZ. CAHİLLER, BUNU BİLMEZ.

YAŞLARINI SORARIM.. ESKİ AĞAÇ ARARIM!

YEŞİL ÇAM, SUSMA BÖYLE KAÇ YAŞINDASIN SÖYLE SONRA SANA KÜSERİM, KÜSÜNCEDE KESERİM!
ON YIL DİNLESEN BÖYLE, AĞAÇ GELİR Mİ DİLE?..

IHH...

EYVAHH.. DELİNDİ KAFAM TEPEME TAŞ ATTI ÇAM!..

BU TAŞ DEĞİL AVANAK ÇAMDAN DÜŞMÜŞ KOZALAK!..

HEDAT
GENÇMİŞ, VAZGEÇTİM ÇAMDAN BANA OKUDU MEYDAN!

GİT BUDA ŞU ÇINARI, BAK NE BÜYÜK DALLARI.

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

BATIK GEMİNİN ESRARI

Yazan: **FRANK CRİSP**

Dirk ile Jim Güney Rüzgârına döndüler. Tokumai'de vakit geçirmenin hiçbir güzel tarafı yoktu. Şehir halkı işinde gücünde idi. Yerliler balık avlamak için gemiye yirmi yarda kadar yaklaşıyorlardı. Bu kısımda balık pek boldu. Oltayı atar atmaz yakalanıyorlardı. Kayıkların dibi üç dört ayak boyunda, canlı canlı camgöz balıklarıyle dolmuştu.

Güney Rüzgârı'nın güvertesinde hummalı bir çalışma göze çarpıyordu. Avustralya'da satın aldıkları, kurbağa adamlara mahsus malzemeyi hazırlıyorlardı. Komşu gemide ise öğleye kadar en küçük bir hareket görülmedi. Tam öğle üzeri, birkaç yerli gemici güverteye çıkarak balık ağlarını gerdiler ve maçunaları çalıştırdılar. Daha sonra üç beyaz geldi ve küpeşteden eğilerek «Güney - Rüzgârı»nı incelemeye koyuldular. Komşu geminin adı «Fiafia» idi. Bu kelime, Polinezya dilinde «neşe» anlamına gelmekteydi.

Jim'in canı da balık tutmak istedi ve bir camgöz yakaladı. Camgöz, bir metre kadar boyunda, eti lezzetli bir çeşit köpek balığıdır. Sarı siyah renkte olan bu hayvanın son derece iri gözleri ve birçok üst dudağı vardır. Jim daha sonra bir küçük ahtapot yakaladı, fakat hayvan suyun yüzüne çıkınca kurtulup kaçtı.

O sırada zenci aşçı Treacle bir tavayı trampet gibi çalarak yemeğin hazır olduğunu bildirdi. Dirk ile Mac Donald'ın idaresinde, zenci, yaptığı yenir bir aşçı olmuştu. Bununla beraber, ara sıra gemi personelinin midesine oturan yemekler de pişirdiği oluyordu.

Yemekten sonra Dirk, yeni haberler edinmek için gitmeye karar verdi. Hastanın bir an önce kendine gelerek konuşmasını ve «Güney Rüzgârı» gemisini zan altında bulunmaktan kurtarmasını dört gözle bekliyordu. Diğer taraftan Dirk, en kısa zamanda Kalatonga'ya giderek, havalar bozmadan istiridye avına başlamak istiyordu.

«Güney Rüzgârı» demirli olduğu zamanlar, kıyıya ya da balık avına çıkmak için bir şalupa ile ufak bir sandaldan faydalanıyorlardı... Sandal suya indirildi ve Jim takma motoru sandala taktı. Bu işler yapılırken «Fiafia»dan seyrediyorlardı. Nitekim tam sandal hareket edeceği anda vapurdan sert ve girtlaktan gelen bir ses yükseldi:

— «Bizi de sahile bırakır mısınız, lütfen?»

— «Elbette. Sizi almaya geliyoruz.» diye cevap verdi Dirk.

Jim motoru çalıştırdı. Sandal, geminin teknesi boyunca sarkan halat merdivene yanaştı. Üç adam indi. Kaptanın bir bacağının takma olduğu ilk bakışta anlaşılıyordu. Orta yaşlı, orta boylu, geniş vücutlu, güleç bir adamdı. Kocaman bir kafası vardı. Onun peşinden inen uzun boylu, zayıf, kızıl saçlı bir delikanlı idi. Mavi bir iş gömleği giymişti, başında bir panama şapka vardı. Nerdeyse bir haftadır traş olmamıştı. Üçüncü adam, abanoz gibi simsiyah tenli, kıvırcık saçlı, adaleli bir yerli idi.

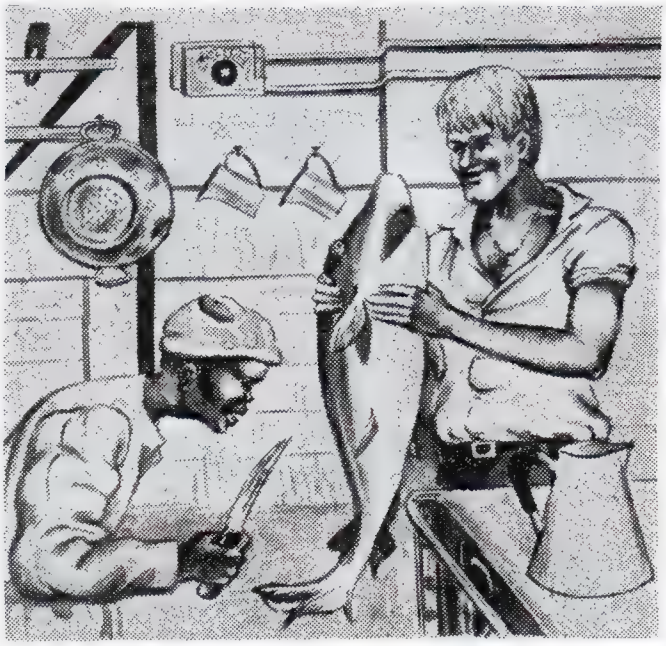

Jim, yakaladığı camgöz'ü ahçı Treacle'ye teslim etti.

Fiafia'nın kaptanı pek belli olan bir İrlanda'lı şivesiyle:

— «Benim adım Patrick Kelly, dedi. Fiafia'nın sahibi ve kaptanıyım. Hindistan cevizi, gübre ve fosfat üzerine iş yaparım. Size meslektaşım Joe Crane'yi tanıtayım. Bunun adı da Saki; kendisi baş tayfadır. Makinistimiz Preston'u yukarda bıraktık. Dalış malzemeniz olduğunu gördüm. Eğer Tokumai'de çalışmak niyetindeyseniz boşuna vakit kaybediyorsunuz.»

— «Hayır. Kalatonga'ya gitmek istiyoruz,» diye karşılık verdi Dirk.

Beş kişiyi taşıyan sandalın yükü pek ağır sayılırdı. En küçük bir çalkantı onu devirebilirdi. Bereket versin su son derece durgundu.

Kelly tekrar söze başladı:

— «Kalatonga'da sizinle karşılaşmaktan çok büyük bir memnunluk duyacağım. Gerçi ben şimdi Tahiti'ye gidiyorum, fakat bu ayın sonunda, sanırım, Kalatonga'da olacağız.»

Kaptan Kelly'nin bacağını köpek balıkları tam dizi hizasından koparıp alıvermişlerdi. Fiafia'nın kaptanının olayı anlatırken umursamaz bir hali vardı. Sanki adam bacağını değil de pantolonunu kaybetmişti

Dirk de kendini ve arkadaşını tanıttı ve Tokumai'ye niçin geldiklerini anlattı. Kelly, Dirk'in söylediklerini büyük bir dikkatle dinledikten sonra sözü aldı:

— «Çok garip şey, doğrusu! Elleri kelepçeli bir kaza kurbanı! Hakkında hiçbir şey öğrenemediniz mi?»

— «Hayır. Şimdi hastaneye gidiyoruz. İnşallah bu sefer konuşur. Buradan ayrılmadan önce bu meselenin iç yüzünü mutlaka öğrenmek istiyorum.»

— «Doğrusu ben de pek merak ettim, dedi Kelly. Eğer bir mahzuru yoksa, sizinle birlikte hastaneye gelmek isterdim... Vali beni tanımaz, ama, ben bütün bu bölgeyi çok iyi bilirim. Adamı tanımam mümkün. Balık avına gelince, eğer Katalonga'da karşılaşırsak, size çok elverişli bir yer gösteririm.»

— «Çok teşekkür ederim,» diye cevap verdi Dirk.

Dirk de Jim de İrlanda'lı kaptana pek ısınmışlardı. Garip ve sevimli bir yüzü vardı adamın. Güldüğü zaman, iki altın dişi güneşte parlıyordu. Yardımcısı Crane ise neşeli bir insana benzemiyordu, somurtup duruyordu.

Birkaç dakika sonra sandal kıyıya yanaşmıştı. Kaptan Kelly, ağır vücuduna ve takma bacağına rağmen, bir kedi çevikliğiyle sahile atladı. Peşinden diğerleri çıktılar.

Rıhtımda yürürlerken, Kelly'in bacağı garip bir gıcırtı çıkarıyordu. Adam Dirk'in bakışını üzerinde hissetmiş olacak ki:

— «Bacağımı kaybedeli üç yıl kadar oluyor, dedi. Arufa'daydık. Ben ve on kadar yerli, geminin yakınında yüzüyorduk. Ben gemiye dönmüş, merdivene tırmanıyordum ki, bir köpek balığı bacağımı kavradı ve tam dizimin hizasından kopardı.» Ve sözlerine ekledi:

— «Fakat öğrendiğime göre köpek balıkları o güne kadar yerlilere hiçbir zarar vermemişler. Canavarlar, anlaşılan beyazları tercih ediyorlar.»

Fakat Fiafia kaptanının umursamaz bir hali vardı; sanki adam bacağını değil de pantolonunu kaybetmişti!..

(Devamı var)

ERHAN KÖLÜK : Yıldırım Bayezit Mah. 2. Sokak No. 2, Dışkapı — ANKARA. **(12 yaşında. Müzik ve spor konularıyle ilgileniyor.)**

FARUK ATAY: Bayındır sokak No. 52/3, Yenişehir — ANKARA. **(15 yaşında. Türk müziğinden hoşlanıyor. Pul değişmek istiyor.)**

TURGAY KINDIR : Demirtaş Mah. Arif Sokak No. 26 — UZUNKÖPRÜ. **(16 yaşında. Türk müziğine meraklı. Her konuyla ilgileniyor.)**

KEMAL KAPAKLI : Urfa Ortaokulu sınıf 3 - B, No. 86 — URFA. **(Kitap okumayı, Şiir yazmayı seviyor. Her konuyla ilgileniyor. İngilizce biliyor.)**

EREN AYKEN : Kabataş Lisesi 3 Fen B No. 1319, Ortaköy — İSTANBUL. **(17 yaşında. Hafif Batı müziğine meraklı. İngilizce biliyor.)**

ERGİN ALTAŞ : Kabataş Lisesi 3 Fen B No. 1031, Ortaköy — İSTANBUL. **(17 yaşında. Hafif Batı müziğine meraklı. İngilizce biliyor.)**

NİYAZİ İSLÂMOĞLU: Assubay Okulu 2/10, 499 — ÇANKIRI. **(17 yaşında. Assubay okulu son sınıf öğrencisi. Almanca biliyor. Her konuyle ilgileniyor.)**

ÜMİT ÇAKIR: Haydarpaşa Lisesi 5 Fen B No. 1959, Haydarpaşa — İSTANBUL. **(17 yaşında. Yüzmeyi, sinemayı ve hafif Batı müziğini seviyor. İngilizce biliyor.)**

MASAKO MATSUMOTO: 336 Omotecho, Sakura, Chiba — JAPAN (JAPONYA). **(İngilizce ve İtalyanca bilen bu Japon kız öğrenci kartpostal değişmek istiyor.)**

GRAZİANO ZANNİ : Via Roma 60, Boara Pisani, Padova — İTALİA (İTALYA). **(15 yaşında Fransızca bilen bu İtalyan öğrenci Türkiye'deki kardeşleriyle mektuplaşmak istiyor.)**

UÇAKLA MANŞI İLK GEÇEN OTOMOBİL FABRİKATÖRÜ

Charles Stewart ROLLS

Macera dolu hayatı ve çalışmaları

1

Charles Stewart Rolls'un çocukluğu ve gençliğindeki bütün merakı bisiklete binmek ve bisiklet tamiri ile uğraşmaktı. Çok hızlı gitmeyi sever ve yarışlara girerdi. 1897 yılında Cambridge Üniversitesi'nde okurken üniversitenin bisiklet ekibi kaptanı oldu. Bu sırada dört kişinin binebileceği bir bisiklet icat etmişti.

Sür'ate çok meraklı olduğu için 17 yaşında iken 3 beygirlik bir Fransız Peugeot arabası satın aldı ve bununla Londra'dan Cambridg'e saatte altı buçuk kilometre hızla seyahat etti. O zamana kadar görülmeyen bu sür'atten dolayı Cambridge sokaklarında bir memur otomobilin önünde giderek tehlike işareti olmak üzere elinde kırmızı bir bayrak tuttu.

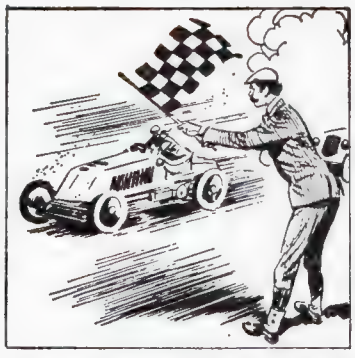

Stewart otomobil yarışçısı olarak ün yapmaya başladı. 1903 yılında 70 beygirlik bir Mors arabası ile Dublin şehrinde bir deneme yaptı ve dünya sür'at rekorunu kırmaya çalıştı. Deneme sonuna geldiği zaman hemen arabadan yere atladı ve saha kenarındaki görevliye giderek kronometreye bakmasını söyledi.
Saatte 148 kilometre hızla gitmiş ve dünya rekorunu kırmıştı.

Rolls bundan sonra Londra'da çalışmaya başladı. Merakı dünyanın en mükemmel otomobilini imâl etmekti. Bir gün Manchester şehrinde o devrin en mükemmel otomobillerini yapmakta olan Henry Royce ile tanıştı. İkisi Royce'un son derece zarif otomobiline binerek gezinti yaptılar. Bu gezinti ve konuşmadan sonradır ki, Rolls - Royce ortaklığı meydana çıktı.

Bu ortaklığın ilk başarılı eseri Silver Ghost adını verdikleri 50 beygirlik Rolls Royce otomobili oldu. Otomobil altı silindirliydi.

Rolls bu otomobili o zamana kadar görülmeyen 24.000 kilometre gibi uzun bir mesafe kat ederek denemeye tabi tuttu. Bu suretle yeni bir rekor daha yapmış oluyordu.

Rolls daha sonra balon imaline merak sardı. Yapacağı balonun da otomobili gibi mükemmel olmasını istiyordu. İngiltere havacılığında geniş şöhretleri olan Short adındaki üç kardeşi buldu.

Short kardeşlerin atelyeleri Londra'da gazhane yakınlarındaki demir yolu köprüsünün altında idi.

Rolls balonla 170 uçuş yaptı ve 1906 yılında İngiltere ile Fransa üzerinde yapılan milletlerarası balon yarışında İngiltereyi temsil etti. Bu sefer de başarılı oldu.

Yere ilk inen değil fakat havada en uzun süre kalmış olmasından dolayı altın madalya kazandı.

Rolls balondan sonra dikkatini uçağa çevirdi. İlk uçuşunu uçağın mucitleri olan Orville Wright kardeşlerle yaptı. Orville'in Fransa'da Mans şehrinde yaptığı uçuşa katıldı ve İngiltere'ye döndükten sonra dostlarına, «Orville'in uçağı ile yerden bazan bir metre yüksekten bazan ağaçların tepelerinden uçtuk,» dedi..

(Devamı var)

35 LEY FRAZER İLE DORİ'NİN EVLENMESİNE KIZAN KALDER ONLARI ÖLDÜRMEYE KARAR VERİR. PALYAÇO KILIĞINA GİRER VE BİR SİRKLE DÜNYA'YA DOĞRU YOLA ÇIKAR. YOLDA VERDUS'E UĞRARLAR.

YILDIRIM

KALDER'LE ÖBÜR PALYAÇONUN YAPTIĞI NUMARA MUTHİŞ İLGİ ÇEKİYOR, ÇADIR ALKIŞTAN YIKILIYORDU.

KALDER'İN TEHDİT MEKTUBU DORİ İLE LEY'İ ÇOK ŞAŞIRTMIŞTI.

KALDER BİZİ ÖLDÜRMEYE GELİYOR. ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?

LEY'İN HABERİ ÜZERİNE, YILDIRIM'LA CAROL HEMEN ONLARA KOŞTULAR...

DEMEK KALDER VEDRUS GEZEGENİNDE HA!. ŞİMDİ BEN ORAYA ADAMLARIMI YOLLAR, ONU YAKALATIRIM!

YAKALAYABİLECEKLERİNİ SANMIYORUM, YILDIRIM.

EKSTRON HAVA ALANI DA KONTROL ALTINDAYDI. NE OLDU? KİMSEYE GÖRÜNMEDEN GEÇTİ

ERTESİ GÜN VEDRUS'TA...

SİRK GİZLİ EMNİYET MEMURLARI İLE DOLU KALDER. İSTERSEN BU GECE SEN NUMARANA ÇIKMA...

KORKMAYIN, BREDİ...

BENİ BU KIYAFETTE KİMSE TANIYAMAZ. ONLARIN GÖZLERİ ÖNÜNDE DOLAŞACAĞIM DA FARKINDA OLMAYACAKLAR

HAKİKATEN EMNİYET MEMURLARI KALDER'İ TANIYAMADILAR. ERTESİ GÜN SİRK DÜNYA'YA GİDİYORDU...

EEE... BEKLEDİĞİM GÜN NİHAYET GELİYOR, BREDİ!

VAZGEÇİN BU DELİCEARZUDAN. SONUNDA BAŞINIZA BİR FELÂKET GETİRECEK BU.

SAÇMALAMAYIN. BANA BENZEYEN BU PİS YARATIK GİBİ YALNIZ YAŞAMAKTANSA ÖLÜRÜM DAHA İYİ!

®, © 1964 by NAT'L. News. Syn., Inc. of America NNS

KAPTAN

BİRAZ SONRA DEV UÇAK YOLCULARINI ALMIŞ, DÜNYA'YA DOĞRU HAREKET ETMİŞTİ... KALDER KAFASINDA DORİ İLE LEY'İ NASIL ÖLDÜRECEĞİNİ PLÂNLIYORDU

MAALESEF ÇOCUKLAR, KALDER'İ VEDRUS GEZEGENİNDE BULAMADIK. BEKLİYECEĞİZ. BİR GÜN HERHALDE BİR İPUCU YAKALARIZ.

İŞTE, DÜNYA'YA GELİYORUZ, KALDER... TEKRAR EDİYORUM, VAZ GEÇ BU SEVDADAN
BANA KARIŞMAYIN SİZ... BEN NE YAPACAĞIMI BİLİRİM..

YALNIZ SİZDEN SON BİR RİCAM OLACAK

BİRKAÇ GÜN SONRA
BU BEDAVA BİLETLER NEREDEN ÇIKTI BÖYLE ?
BİLMEM. CANBAZHANENİN MÜDÜRÜ GÖNDERDİ
BREDİ SİRKİ BÜTÜN EMNİYET MEMURLARI VE EŞLERİNE PARASIZDIR.

SU DORİ İLE LEY'İ SİRKE GÖTÜRSEK DE BİRAZ ÜZÜNTÜLERİNİ UNUTSALAR BARİ...

HADİ ÇOCUKLAR, KALKIN, SİRKE GİDİYORUZ.

EVDE OTURA OTURA AYAKLARINIZA KARASU İNECEK. BİRAZ BİRŞEYLER GÖRÜR EYLENİRİZ.

YILDIRIM'IN HAKKI VAR. KALDER BİZİ CANBAZHANEDE ÖLDÜRECEK DEĞİL YA!
MADEM Kİ SEN İSTİYORSUN, LEY...

O GECE
TAM UMDUĞUM GİBİ OLDU.. NİHÂYET İNTİKAMIMI ALACAĞIM. ONDAN SONRA DA NE OLURSA OLSUN UMURUMDA DEĞİL!
GEORGE TUSKA 8-30
DEVAMI VAR

UNUTAMADIĞIM

Atlantik'in ölüm saçan karanlığında, korkunç bir gecede 15 yaşında bir çocuğun başından geçenlerin kendi ağzından hikâyesi.

Richard BURCA'dan çeviren **SELMAN GERÇEKSEVER**

O kuldan çıkıp Londra'ya giden trene bindiğim zaman, soğuk ve pis bir yağmur yağmaktaydı. Babamın bir otel işletmekte olduğu Madeira'ya Noel için gidiyordum. Büyük annemle Woterloo istasyonunda buluşup, Southampton'a gittik. Oradan da Lakonia isimli Yunan gemisiyle 19 Aralıkta Madeira'ya hareket ettik.

Gemi tıklım tıklımdı. Gazete reklâmlarına göre yolculuğumuz çok iyi geçecek, hattâ ömrümüz boyunca unutamıyacağımız günler yaşayacaktık. Şimdiye kadar bu gemiyle birçok defa gidip gelmiştim. Gerçekten de reklâm yaptıkları kadar vardı.

Denizde 4 günlük yolculuktan sonra, ertesi sabah karaya çıkacağımız için, büyük annem akşamdan erken yatmamı söyledi. Fakat o akşam geminin sinemasında, baş rolde Bob Hope'un oynadığı «Bana Bwana de» isimli film vardı. Ben de, uyuyacağım yerde, gizlice sinemaya sıvıştım. Az sonra film seyrederken, zil sesleri geldi kulağıma. Çok kuvvetli çalmadığından başlangıçta filmde sandım. Fakat birden bunun alarm zili olabileceği aklıma geldi. Seyircilerden biri kapıyı açtığı zaman, dışarı doğru akan insan seliyle birlikte bir anda kendimi koridorda buldum.

Koridor, nefes alınmıyacak kadar dumanla dolmuş olduğundan, büfeye gelir gelmez, geçirdiğim bir Coca-Cola şişesiyle camı kırmak zorunda kaldım. İçeri biraz temiz hava girmişti. Pijamalarla yataktan fırlayanlardan tutun da, smokinlilere kadar herkes koridorlardaydı. Hiçbiri de ne yapacağını bilmiyordu. Ağzımı, burnumu mendilimle bağlayıp kamarama kadar gelebildim.

Telâştan ne pasaportum ne param, hiçbiri aklıma gelmedi o anda. Sadece masa üzerindeki portakalı cebime koymuştum. Bitişik kamarada kalmakta olan büyükanneyi orada bulamadım. Hemen güverteye fırladım. Orası da hınca hınç doluydu ve büyük annem ortalarda yoktu. Bir sürü kargaşalık ve âdeta panik vardı. «Allah rızası için bir cankurtaran yeleği...» diye bağırıyordu bir kadın. Halbuki önünde bir sandık cankurtaran yeleği duruyordu. Bir tane ona verdim bir tane kendim giydim. «Herkes yemek salonuna...» diye bağırdı biri. Gemi yanarken içeri girmek fikrini beğenmemiştim ama, sonradan ben de başkalarına uydum... Yemek salonunda iğne atsanız yere düşmezdi. Orada büyükannemi bir kenara büzülmüş buldum. Kamarotlardan biri cankurtaran sandallarına binmemizi hatırlattı. Bunu duyanlar merdivenlere hücum ettiler. O kalabalıkta büyükannemi tekrar kaybettim. Bizim kamaranın cankurtaran sandalına gittim, orada da yoktu. Neyse ki biraz ilerde başka bir sandala binmeye çalışıyordu. Başka sandala binmenin birtakım sakıncaları olduğunu önceden bildiğimden kendisini durdurdum. Daha sonra o sandalı denize indirmeye çalışırlarken, içindekilerin çığlıklarla denize döküldüklerini gördük.

Bizim sandala binebilmemiz için askı demirine tırmanmamız gerekiyordu... Benim için hiç de zor olmayan bu iş yetmişlik büyükannem için pek kolay sayılmazdı. Kadıncağız bunu yapamıyacağını defalarca tekrarladı. Gemi mürettebatından biriyle onu sandala bindirdik. Ben de yanına oturdum. Adamlar sandalı suya indirmeyi denediler. Fakat sandalı yerinde tutan kol o kadar sıkışmıştı ki oynatamadılar. Korkmaya başlamıştım. Aslında başından beri korkuyordum, ama sandal inmediği takdirde aşağıda zifiri karanlık ve dipsiz sulara atlamak zorunda kalacağım aklıma gelince korkum büsbütün arttı.

Bereket versin adamlardan biri sandalı indirmeyi başarabilmişti. Sandalımız yanmakta olan geminin bordasını yalaya yalaya suya indi. Gemi yakınından uzaklaşmaya çalıştık fakat dalgalar engel oluyordu. Hiç kimse bizim sandalı idare etmeye niyetli görünmüyordu. İçimizde bir tane üniformalı vardı, fakat o bizden daha ürkmüş görünüyordu. Başka biri de denizci kılıklıydı ama o da başını kolları arasına almış, kımıldanmadan duruyordu.

Geminin bordasındaki delikten akmakta olan suyun altından güç belâ sıyrıldık. Hepimiz iliklerimize kadar ıslanmıştık ve ayaklarımızın altında bir karış su birikmişti. Yanımda oturan küçük bir çocuk tir tir titriyordu. Ayaklarımı sudan çekip avuçlarım içinde ısıtmaya çalıştım. Cankurtaran yeleği bulamayıp suya atlamak zorunda kalanlara güvertedekiler yukardan masa, sandalye, ellerine ne geçerse atıyorlardı. Bu sırada birinin bağırdığını işittik:

«Gemiyi terketmeliyiz. Az sonra yakıt tankları ateş alacak. Hepimiz yanacağız! Çabuk küreklere asılın!..»

Ben de bir küreğe yapıştım. Fakat herkes bir tarafa çekiyordu. Madeira'da yıllarca kürek çekmiştim. Ayağa kalkıp herkese aynı yönde çekmeleri için bağırdım. O anda adamın biri: «Siz ona bakmayın, daha çocuk!..» demez mi! Fakat sandalın bizden taraftaki ucunda oturanlar gereği gibi çekmeye başladılar.

Gemiden alev sütunları göğe yükseliyordu. Güvertede hâlâ bir kaç kişi görünüyor, diğerleri de üçer beşer suya atlıyordu. Suyun üstü insanlarla doluydu. Fakat hangisi canlı hangisi cansız anlaşılamıyordu. Sağda solda yüzen kırık dökükler arasında dans salonunun dekorasyonundan parçalar da vardı. Yanmakta olan gemi, sağa sola kıvılcımlar saçan kocaman bir donanma fişeğini andırıyordu.

Bizim sandal su almaya başladı. İçimizden biri bir pompa buldu ve suyu dışarıya pompalamaya başladı. Diğerleri de elleriyle, ayakkabılarıyle suyu boşaltmaya uğraşıyorlardı. Sandaldaki kadınlar oldukça cesurdular. «Bana öyle geliyor ki kurtulacağız!» diyordu içlerinden biri. Ben de dahil yolculardan çoğunu deniz tutmuştu.

Uzaktan ışıklar görününceye kadar aradan kaç saat geçti bilmiyorum. Bir saat sonra kurtarma gemisine ulaşabilmiştik. Gemiden bize uzatılan halatı bellerimize bağlayarak ip merdivenlerden tırmanmaya başladık. Önce çocuklar, sonra büyük annemle beraber kadınlar, arkadan da erkekler ve ben. Erkekler grupuyla yukarı çıkmak bana gurur veriyordu.

Kanada ile Kazablanka arasında çalışan bu kurtarma gemisinde şimdilik üçyüz kadar kazazede toplanmış bulunuyorduk. Gemi mürettebatı çok anlayışlı kimselerdi. Ranza ve battaniyelerini bize verdiler. Hattâ Noel'de içecekleri bira ve konyaklarını bile. Bana sıcak çay ve aspirin verip üçüncü mühendis kamarasına yatırdılar. Fakat uyuyamadım. Gün ağarırken yükseğimizden uçakların geçtiğini işiterek güverteye çıktım.

Denizin üstü insanlarla doluydu: Kimi batıp çıkıyor, kimi son bir gayretle suyun üstünde durmaya çalışıyor, kimi de gayet sakin, olduğu yerde bekliyordu. Uçaklar alçaktan uçarak denizdekilere sarı lâstik sandal atıyorlardı. Bu arada Montcalm' (Bizim gemi) den indirilen sandallarla denizden adam toplamaya çalışılıyordu. Tayfalardan bazıları denize dalmış, suda çırpınan insanların ip merdivenlere tutunmalarını sağlıyorlardı... Geçen yaz, hayat kurtarma ve suni tenefüsten bir madalya kazanmıştım. Bu yüzden hiç olmazsa güvertedeki baygınları ayıltmak üzere ilgililerden izin istedim.

Bir zavallı, üzerinde yirmi dakika uğraştımsa da, kendine gelemedi. Ben de bıraktım. Ölmüştü. Başka bir adamcağız inim inim inliyordu. Onbeş dakikada ayılabildi. Kendisini bir ranzaya ya-

DOĞAN KARDEŞ KİTAPLARI

İsmi	Satış Fiatı	İndirimli Fiatı
La Fontaine	15.00	12.00
Parmak Çocuk	15.00	12.00
Pinokyo	15.00	12.00
Kurşun Asker	15.00	12.00
Çizmeli Kedi	15.00	12.00
Pamuk Prenses	15.00	12.00
Ormanda Uyuyan Güzel	15.00	12.00
Güneşlerin Şarkıları	15.00	12.00
Yabancı Meşhur Adamlar	20.00	16.00
Tabiat Ana Anlatıyor	12.50	10.00
Gökten Üç Elma Düştü	12.50	10.00
12 Adam	12.50	10.00
Keşifler ve İcatlar Ansiklopedisi	12.50	10.00
Allah Rahatlık Versin	12.50	10.00
Dede Korkut Masalları	12.50	10.00
Gündula	10.00	8.00
Kurt Kanı	6.00	4.80
Az Gittim Uz Gittim	5.00	4.00
Evvel Zaman İçinde	5.00	4.00
Aslan	5.00	4.00
Leylek Dede	4.00	3.20
Baharı Getiren Kırlangıç	4.00	3.20
Şehnameden Hikâyeler	4.00	3.20
Noktacık ile Anton	4.00	3.20
Toby Tyler	4.00	3.20
Sevgiye Özlem	4.00	3.20
Çocuklar İçin Görgü	3.00	2.40
Çitlembik	3.00	2.40
Klementine Teyzenin Arabası	3.00	2.40
Küçük Prenses	2.50	2.00
Babamız Atatürk	5.00	4.00
Nedir? Neden? Nasıl? No. 1	4.00	3.20
Nedir? Neden? Nasıl? No. 2	4.00	3.20
Yaznın Hikâyesi	3.00	2.40

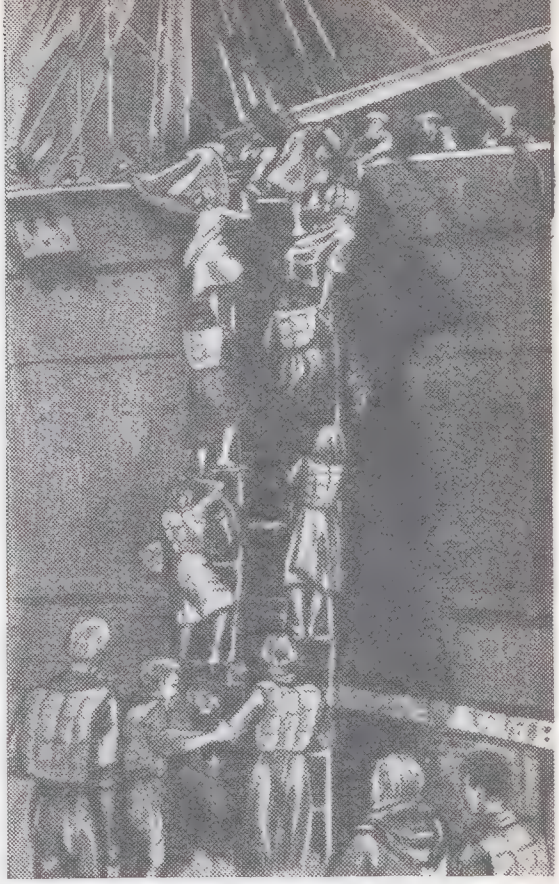

Kurtarma gemisinden sarkıtılan ip merdivenlerden önce çocuklar ve kadınlar tırmandı...

tırdım. Birkaç dakika sonra yanına gittiğim zaman, sağa sola saldırıyordu. Hâlâ Lakonia gemisinde olduğunu sanıyordu zavallı. İki tayfa onu ranzaya sımsıkı bağladılar.

Şimdilik, on dördü erkek ve biri kadın olmak üzere onbeş ölü vardı. Artık herkes kendi yakınlarıyle ilgilenmeye başlamıştı. O güne kadar böyle yakından hiç ceset görmemiştim. İnşallah bir daha da görmem... Karılarını, kocalarını, çocuklarını kaybedenlerin yüzlerindeki müthiş acı, beni cesetlerden daha çok duygulandırdı.

Bulabildiğimiz kadar, bütün kazazedeleri gemiye topladıktan sonra yine uyuyamadım. Büyük annemin kurtulmuş olması bana mutluluk veriyordu. Yemek salonunda uyumaktaydı. Birden çok aç olduğumu hissettim. Mutfaktan yiyecek alabilmek için gemideki herkes kuyruğa girmişti. Mutfağa vardığım zaman aşçı kendisine yardım etmemi rica etti. Sandviçleri yağladım, sonra da bulaşık yıkadım. Sekiz saat mutfakta çalıştıktan sonra ayakta duracak halim kalmamıştı. Nihayet aşçı beni bir battaniyeye sarıp, boş bulabildiği biricik yer olan bir banyo küvetine yatırdı.

Neyse, küvetin içinde Kazablanka'ya kadar uyuyabilmişim. Uyandığım zaman etrafımızın ambulanslar, doktorlar, hemşireler, elbise, battaniye, yiyecek getiren insanlarla dolu olduğunu gördüm. Herkes bizim hakkımızda konuşmaktaydı. Radyo muhabiri olacak, biri, ağzıma mikrofonunu yaklaştırdı. Fakat bir kelime söylediğimi hatırlamıyorum. Sonra bizi bir otele götürdüler. Büyükannem uyandığı zaman bütün elbiselerinin kaybolduğunu söylüyordu. Bu yüzden tekrar İngiltere'ye dönmeye karar verdi. Bana «Allahaısmarladık» derken, büyükannemin gözleri yaşlarla doluydu.

Üç gün sonra Lizbon'a giden bir uçğa bindirildim. Oradaki arkadaşlarım beni Madeira'ya giden trene bindirdiler.

Madeira'ya geldiğim zaman çok mesuttum. Fakat annemi, babamı, küçük kardeşim Mark'ı gördüğüm zaman kendimi tutamayıp ağlamaya başladım. Büyükannem ve benden bir haber alabilmek için ne kadar acı çektiklerini yüzlerinden okuyabiliyordum. Ertesi sabah haberler Madeira'ya ulaşmaya başlamıştı. Montcalm gemisindeyken büyükannem ilgililere bir radyo telgrafı verdiyse de annemler onu alamamışlardı. Çünkü bizimkiyle beraber aynı adama yüzlercesi verilmişti. Aynı şekilde Madeira'dan da annemler bizim durumumuzu telgrafla sormuşlar, onlar da bir cevap alamamışlardı.

Kurtarma gemisinde olanlar ertesi güne kadar gelememişlerdi Madeiraya. Bir gün sonra Noel'di. Annemler her gelen gemiye bizi sormuşlar. Kardeşim Mark bizden tamamen umudunu kesmiş. Büyükannemle birlikte boğulduğumu sanıyormuş.

O akşam Noel şenliklerine gitmişler. Mark güzel sesiyle akşam bir şarkı söylemiş orada. Gece yarısı olunca eve dönüp, kardeşimi yatırdıktan sonra dua etmişler. Noel sabahı 1,30 da bizim telefon çalmış ve Kazablankadan biri büyükannemin ve benim hayatta olduğumuz haberini vermiş. Annemler sevinçlerinden Mark'ı uyandırıp müjdeyi vermişler.

Eve geldiğim zaman onları hâlâ bu şokun tesirinden kurtulamamış gördüm. Yüzlerindeki endişe çizgileri beni o kadar etkilemiş olacak ki, birden bütün olanları anlatmaya başladım. Tâ ki kardeşim beni susturuncaya kadar!.. Aklımda ne var ne yok her şeyi anlatacaktım. Fakat bir şeyi asla unutamıyacağım: Her halde dünyanın en şanslı oğluyum ben. Kurtulduğum için değil fakat bütün ümidlerini kaybettikten sonra bile benim için dua eden ana babaya sahip olduğum için...

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Yazı araçlarından, 4) Çiğ yenen bir sebze 7) İsmi, 8) Genişliğe, 10) Kadın isimlerinden, 11) Balık tutma aracı, 12) Adalar halkından, 14) İşçi, 16) El ve ayakta derinin kalınlaşmasıyle olan ve ağrı veren urcuk, 17) Yılın bölümlerinden biri, 18) En büyük barajımız, 22) Hâkimin son sözü, 26) Bir ilçemiz, 27) Ayırma, 28) Tez davranma, 29) Bayağı, 30) Boyu değil, 31) Soy adı, 32) En iyi arkadaş.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Yaylı sazlardan, 2) İşveli, 3) Bir devlet, 4) Baklagillerden kökü şekerli bir bitki, 5) Doktorluk dilinde kansızlık, 6) İçinde öteberi yıkanan madenden yayvan kap, 9) Tersi düşük, 11) Karışık renkli, 13) Sinirli olma hali; 15) Kadın savaş tutuklusu, 18) Bir cins balık; 19) Eziyet, 20) Tersi bir güney ilimiz, 21) Erkek ismi; 22) Ham kavun, 23) Açık olarak. 24) Gözleri görmeyen, 25) Erkek ismi, 29) Beyaz.

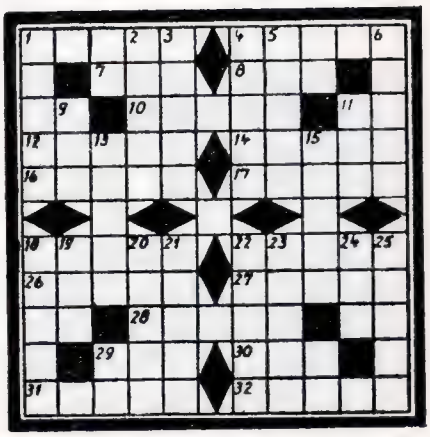

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1) At, 2) Yat, 3) Yel, 4) Fes, 5) Şef, 6) Lor, 7) Koy, 8) Maç, 9) Sal, 10) Mi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Ay, 2) Tay, 3) Tef, 4) Leş, 5) Sel, 6) Fok, 7) Rom, 8) Yas, 9) Çam, 10) Li.

OKUYUCU KÖŞESİ

BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI'nın ŞAMPİYONLARINI AÇIKLIYORUZ!

Doğan Kardeş yarışmaya katılan bütün kardeşlerine teşekkür eder ve yarışmada kazanan kardeşlerini yürekten kutlar.

Birinci: AYCIL SABUNCU

Geçen yıl İskenderun Atatürk Koleji'ni birincilikle bitirerek Ankara Maarif Koleji'ne giren Aycıl, şiir yarışmamızın da şampiyonu oldu. Doğan Kardeş'in 21'inci ve 48'inci sayılarında yayımlanan şiirlerinden dolayı, jüri, birinciliği kendisine verdi. Bu kardeşimizi yürekten kutlar, şiiri bundan böyle de hiç bırakmamasını ve kendi bildiği, içinden geldiği gibi yazmasını dileriz.

İkinci: AYŞEGÜL TAŞTAN

Ayşegül 1957 yılında İstanbul'da doğmuş. Üç buçuk yaşında resim yapmaya, beş yaşında da şiir yazmaya başlamış. Şimdi Kadıköy Çiftehavuzlar'daki İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu'nda 5'inci sınıfı okuyor. Dergimizin 25, 45 ve 48'inci sayılarında yayımlanan şiirleri ona yarışmamızın ikinciliğini kazandırdı. Ayşegül, geçen şubatın ilk haftasında, Beyoğlu Olgunlaşma Enstitüsü'nün sanat galerisinde açtığı resim ve şiir sergisiyle geniş ilgi toplamıştı.

Üçüncü: YASEMİN ER

Şiir yarışmamızın üçüncüsü Yasemin Er, beş yaşından beri şiir yazıyor, resim ve karikatür yapıyormuş. Şimdi on yaşında olan bu kardeşimiz, Konya Gazi Mustafa Kemal İlkokulu'nun son sınıfına gidiyor. Yasemin'in şiirleri Doğan Kardeş'in 26 ve 49'uncu sayılarında çıkmıştı.

MANSİYON KAZANANLAR

YURDANUR KAYNAR: Bozcaada İstiklâl İlkokulu'nun son sınıfında okuyan bu kardeşimiz, Doğan Kardeş'in 52'inci sayısında yayımlanan «Bayrağım» ve «Deniz» adlı şiirleriyle mansiyon kazandı.

GÜL KIZILTAN: İstanbul Koca Ragıp Paşa İlkokulu'nun 5/B sınıfında öğrenci. Doğan Kardeş'in 53'üncü sayısında yayımlanan «Çiçekler» ve «Yıldızlar» adlı şiirleriyle mansiyon kazandı.

TEKİN ERGUN: 12 yaşında. İstanbul Beylerbeyi Ortaokulu'nda öğrenci. Doğan Kardeş'in 47 'nci sayısında yayımlanan «Annem» adlı şiiriyle mansiyon kazandı.

AYSEN ÖKTEN: Ağrı'da oturan 13 yaşındaki bu kardeşimiz, Doğan Kardeş'in 50'inci sayısında çıkan «Papatya, Gelincik ve Bülbül» adlı şiiriyle mansiyon listesine girdi.

HASAN ÇİZMECİOĞLU: İstanbul İskenderpaşa İlkokulu'nun 4'üncü sınıfında okuyan Hasan, dergimizin 41'inci sayısında çıkan «Dişim» adlı şiiriyle mansiyona hak kazandı.

AYŞEGÜL PEKYALÇIN: 13 yaşında. Kaşan Ortaokulu öğrencisi. Doğan Kardeş'in 44'üncü sayısında çıkan «Akşam Olunca İnsanlar» adlı şiiriyle mansiyon aldı.

Bilmece Bildirmece

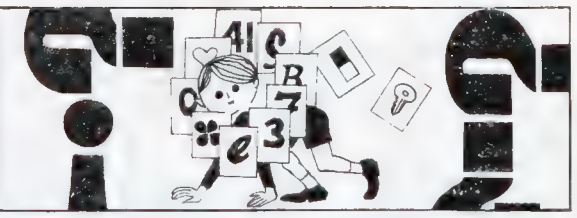

1. BİR ATASÖZÜ

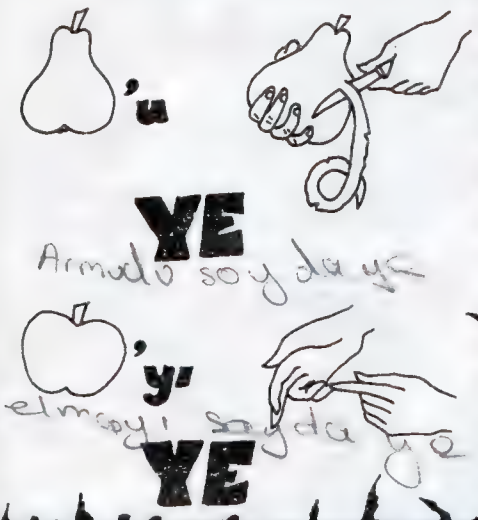

2. BU RESME ŞEHRİ İLK DEFA GÖREN BİR YABANCI GİBİ DİKKATLE BAKIN. SONRA DERGİYİ KAPAYIN VE GÖRDÜKLERİNİZDEN AKLINIZDA KALANLARIN BİR LİSTESİNİ YAPIN.

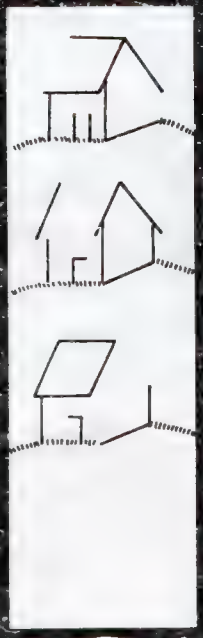

3. BU EVİ YANDAKİ DÖRT RESMİNDE DE DAİMA ÜÇ ÇİZGİ EKSİK BIRAKILMIŞTIR. BEŞİNCİ RESİM HANGİ ÜÇ ÇİZGİ OLMADAN ÇİZİLEBİLİR?

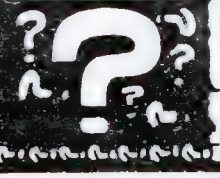

4. HER KELİMEDE TOP

1) Bacağı sakat olan.
2) Çocukların sicim sarıp atarak çevirdikleri oyuncak.
3) Top şeklinde toplanmış saç.
4) Ayağın arka kısmı.
5) Topu kullanan asker.
6) Üzerinde bitkilerin yetiştiği madde.
7) Uzun bir kavun cinsi.
8) Bir sakal çeşidi.
9) Başı top gibi yuvarlak iğne.

1	T	O	P	AL
2	T	O	P	
3	T	O	P	
4	T	O	P	
5	T	O	P	
6	T	O	P	
7	T	O	P	
8	T	O	P	
9	T	O	P	

CELLÂTLAR VENÜS'ÜN ÜZERİNE ATILDILAR...

KURTAR BENİ, STİF!

O SIRADA STİF'İN ELLERİ BOŞ DURMUYORDU...

TAM CELLÂDIN KILICI VENÜS'ÜN ENSESİNE İNMEK ÜZEREYKEN...

...STİF İMDADA YETİŞTİ...

MAKİNELİTUFEK ÖLÜM SAÇIYORDU...

BİRAZ SONRA TEK CANLI OLARAK İKİSİ KALMIŞTI...

İYİ MİSİN, VENÜS?

ŞURADAN KURTULSAK DAHA İYİ OLACAĞIM...

ONUN DA ÇARESİ BULUNUR EL BET.

REİS'İN EMİR ALDIĞI KOMUTAN ONU AZARLIYORDU...

BAŞARAMADIN!

AMA ZODYAK ELİMDE

EKRANDA KOMUTAN BÜTÜN DEHŞETİYLE BELİRDİ...

SANA VERİLEN EMİR ZODYAK'I DEĞİL, UZAY EĞEMENLİĞİNİ ELE GEÇİRMEKTİ! BUNU BAŞARAMADIĞINA GÖRE, ÖLECEKSİN!

REİS'İN BAŞI ÜZERİNDE ASILI DURAN KILIÇ BİR DÜĞMEYE BASINCA DÜŞTÜ...

BAŞARISIZLIĞIN, CEZASI BİZDE ÖLÜMDÜR.

DAHA SONRA UZAY-KENT'TE...

DEMEK, YENİ REİS SİZİ SERBEST BIRAKIP BURAYA GÖNDERDİ, ÖYLE Mİ?..

PEKİ BU NASIL OLUR, ANLAYAMIYORUM.

...OLSEM BİZE SIR VERMİ YECEĞİMİ ANLADILAR...

HAFTAYA YENİ MACERA: İLKEL İNSANLAR

Doğan Kardeş

Sayı : 55 | 13 Kasım 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
KARA GEMİ

(8) STİF ZODYAK VENÜS'Ü KAÇIRAN KARA GEMİ KORSANLARINA KARŞI BÜYÜK BAŞARI KAZANMIŞ, ONLARIN BÜTÜN GEMİLERİNİN PARÇALANMASINI SAĞLAMIŞTI... STİF İLE VENÜS ŞİMDİ KARA KORSANLAR REİSİNİN GEMİSİNDEYDİLER... YERYÜZÜNE İNİNCE GEMİ SULARA DALDI...

OKYANUSUN DİBİNDE KORSAN REİSİ KOMUTANINA RAPOR VERİYORDU...

AMAZONA DOĞRU GİDİYORUZ, BİRAZDAN BREZİLYA HAVALARINDA OLACAĞIZ, ALBAYIM...

GEMİ SUDAN DIŞARI ÇIKTI...

BENCE GİZLENMEYE LÜZUM KALMADI...

GEMİ, ÜSTE ATIŞ RAMPASINA GELİP OTURMUŞTU...

ELİMDE ÇOK ÖNEMLİ BİR TUTSAK VAR, KOMUTANIM...

ATEŞTOP'UN SIRRINI ZODYAK'TAN ARTIK ÖĞRENİRİZ. ONU KONUŞTURMANIN YOLU VAR!

VENÜS'E YAPILACAKLARI GÖZLERİNİZLE GÖRECEKSİN...

REİS YÜKSEK MAKAMINA ÇIKMIŞ OTURMUŞTU. TELEVİZYON EKRANINDAN EMİR GELDİ...

RAPOR VER!

ÖTE YANDAN...

VENÜS!

İSTİF! SENİ GÖRDÜĞÜME ÇOK SEVİNDİM...

REİS EMİR VERDİ: KADINI İŞKENCEYLE ÖLDÜRECEĞİZ.

(Devamı son sayfada)

HAFTAYA YENİ MACERA: İLKEL İNSANLAR

Doğan Kardeş

Sayı : 55 | 13 Kasım 1967 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
KARA GEMİ

(8) STİF ZODYAK VENÜS'Ü KAÇIRAN KARA GEMİ KORSANLARINA KARŞI BÜYÜK BAŞARI KAZANMIŞ, ONLARIN BÜTÜN GEMİLERİNİN PARÇALANMASINI SAĞLAMIŞTI... STİF İLE VENÜS ŞİMDİ KARA KORSANLAR REİSİNİN GEMİSİNDEYDİLER... YERYÜZÜNE İNİNCE GEMİ SULARA DALDI...

OKYANUSUN DİBİNDE KORSAN REİSİ KOMUTANINA RAPOR VERİYORDU...

AMAZONYA DOĞRU GİDİYORUZ, BİRAZDAN BREZİLYA HAVALARINDA OLACAĞIZ, ALBAYIM...

GEMİ SUDAN DIŞARI ÇIKTI...

BENCE GİZLENMEYE LÜZUM KALMADI...

GEMİ, ÜSTE ATIŞ RAMPASINA GELİP OTURMUŞTU...

ELİMDE ÇOK ÖNEMLİ BİR TUTSAK VAR, KOMUTANIM...

ATEŞTOP'UN SIRRINI ZODYAK'TAN ARTIK ÖĞRENİRİZ. ONU KONUŞTURMANIN YOLU VAR!

VENÜS'E YAPILACAKLARI GÖZLERİNLE GÖRECEKSİN...

REİS YÜKSEK MAKAMINA ÇIKMIŞ OTURMUŞTU. TELEVİZYON EKRANINDAN EMİR GELDİ...

RAPOR VER!

ÖTE YANDAN...

VENÜS!

İSTİF! SENİ GÖRDÜĞÜME ÇOK SEVİNDİM...

REİS EMİR VERDİ: KADINI İŞKENCEYLE ÖLDÜRECEĞİZ.

(Devamı son sayfada)

HAFTAYA YENİ MACERA: İLKEL İNSANLAR